

عنوان مقاله:

الیاف در آسفالت

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

امیر خسروی - دانشجوی کارشناسی عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد قاین

خلاصه مقاله:

اهداف علم مهندسی در مبحث قیر و آسفالت افزایش توان باربری، بهبود مقاومت کششی، افزایش مقاومت در برابر شیار شدگی، کاهش ترکهای زودرس و... میباشد که باید در نظر گرفته شود. اصلاح خصوصیات فیزیکی و مکانیکی مخلوط های آسفالتی به منظور بهبود عملکرد روسازی ها از طریق بالا بردن مقاومت در چند دهه اخیر مورد توجه بسیاری از پژوهشگران در جهان بوده است. الیاف پلی پروپیلن یکی از روشهای نوظهور برای بهبود عملکرد مخلوط های آسفالتی می باشد. همه ساله تعداد زیادی از راه های آسفالتی ایران در اثر ضعف روسازیهای آسفالتی دچار آسیب یا خرابی زودرس میشوند. بهبود خواص مخلوط های آسفالتی همواره یکی از مسائل حائز اهمیت در مهندسی روسازی بوده است. افزودنیها در چنددهه اخیر به طور گسترده در آسفالت مورد استفاده قرار گرفته اند و اثرات مطلوبی بر خواص فیزیکی و مکانیکی آسفالت دارد. بهبود مقاومت خمشی و افزایش مقاومت لایه های آسفالتی در برابر خستگی از روشهای مختلفی از جمله استفاده از افزودنی های متنوع همچون فیلرها، نانو مواد، الیاف و پلیمر در مخلوط آسفالتی امکانپذیر است. بسیاری از این افزودنی ها نقش اصلاح کننده و ممانعت کننده از ایجاد ترک در یک زمان خاص را دارند و بعضی از آنها کنترل کننده توسعه ترک هستند. الیافها به صورت المانهای مجزا در بتن آسفالتی پراکنده شده و برای اصلاح خواص آن بکار میروند.

کلمات کلیدی:

الیاف، آسفالت، مخلوط، مقاومت، افزودنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927862>

